

*Handværkerne
i
Bergen*

**Årsrevy for
Malermesterlauget i Bergen by**

Vær hilset hver maler i Bergen by.
som kjøper vår sinkhvitt påny og påny.
Vi mener at dette kun kan bety
at I er fornøyet med det vi kan by.

Ja, fagmannens erfaring er til uvurderlig nytte når materialene skal velges.

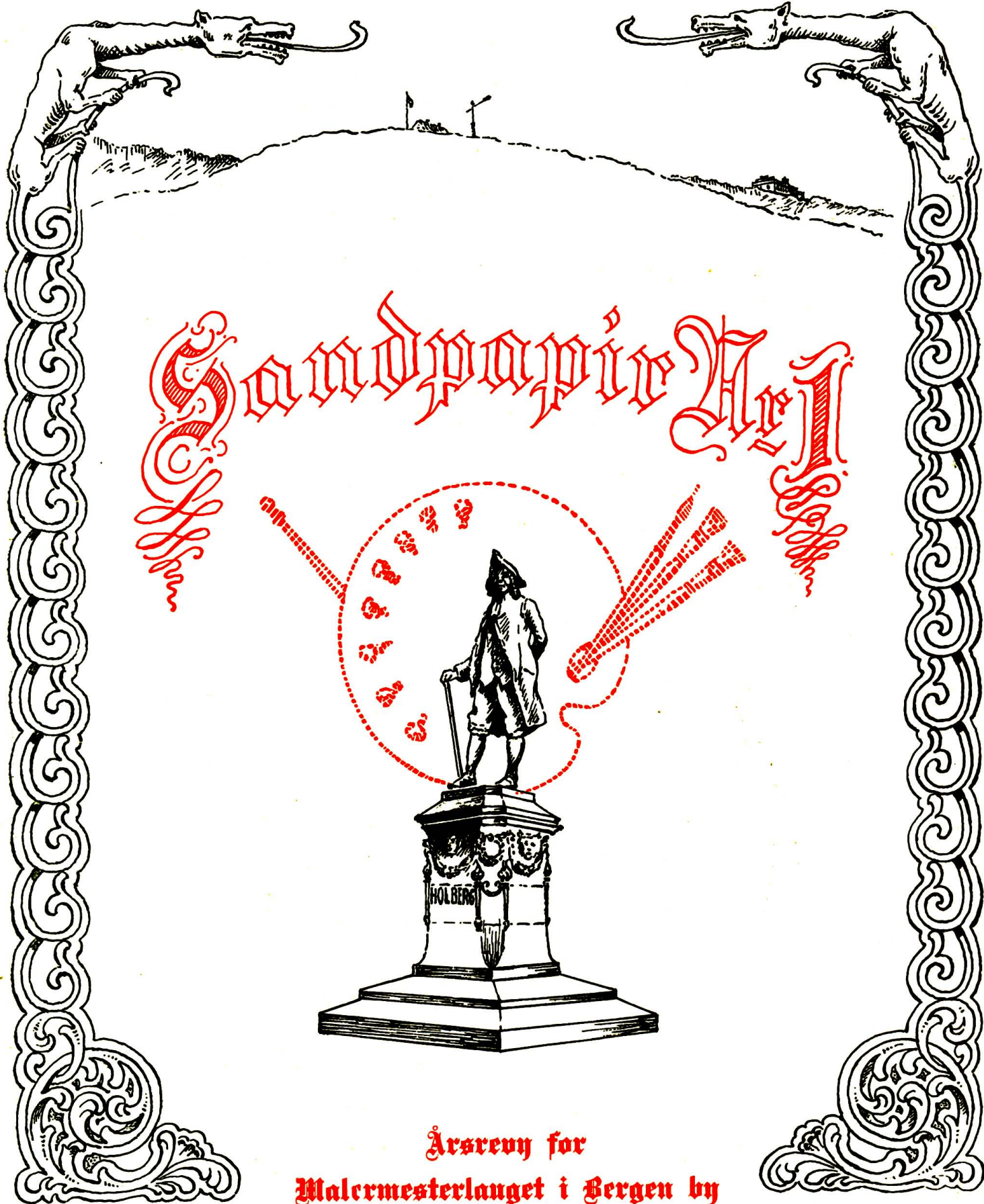
Til all god oljemaling - nu som før -

GJERSØE SINKHVITT

**DEN NORSKE ZINKHVIDTFABRIK
MARIUS GJERSØE**

GRUNNLAGT 1891

OSLO

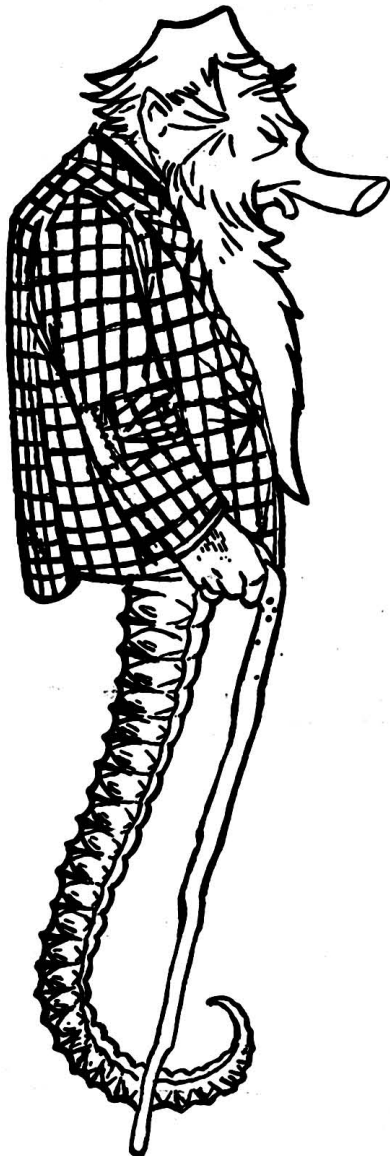

Samlingspunktet

**Årsrevy for
Malermesterlauget i Bergen by**

Gutter, gutter -

respekt for alderdommen . . .

Denne onkelen her var med allerede for flere millioner år siden — og i vår tid finner vi ennå fossil av ham i det velkjente Malmökrittet. — Det er sikkert alderen som gjør Malmökrittet til hva det er — en førsteklasses vare med uovertruffen jevnhet, hvithet og renhet, smidighet og dekkevne. — Vår maskinelle utrustning har også gjort det mulig å få frem finsiktet kritt med en jevn og meget lav fuktighetsgrad.

AB KRITBRUKSBOLAGET I MALMÖ
KVARNBY

VELKOMMEN

Du gode, gamle malerfest.

En hilsen fra damene.

Mel.: Per spillemann.

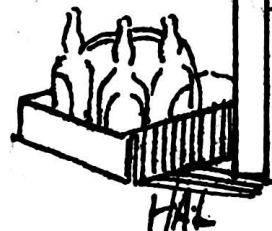
Se øynene skinner og leppene ler,
man blunker så skjemtsomt til en og til fler,
i kveld er vi kåte med sang og med kvad,
ti ungdom og galskap de følges jo ad.
Du gode gamle malerfest — du malerfest —
for deg: Hurra!

Nei intet så herlig som kjente å se,
og kan vi så feste dess bedre er det!
La gledens kulør bli vår farge i dag,
først da er vi mestere uti vårt fag.
Du gode gamle malerstand, oss alle mann
et høyt: Hurra!

Vi hører så nok om besvær og om grin,
et strålende smil er en god medisin,
til solskinn og glede vi alle er skapt,
og slik kost får ingen i aften for knapt.
Du gode gamle festhumør, du festhumør,
for deg: Hurra!

Vi byder velkommen med begrenes klang,
vi fester jo bare en eneste gang:
Gid gleden må vare til neste års fest,
må lykken bli hverdagens hedrede gjest!
Du gode gamle malerfest — vår alles fest,
et langt: Hurra!

A. A.

GLADE MALERES SANG

Mel.: „Hermann er en lystig fyr“.

Maler'n er en munter kar,
det er kjent av alle.

Ypperlig humør han har,
liker godt å tralle.

Libolin og flott kulør
må jo skape godt humør
hos en fargemaker.

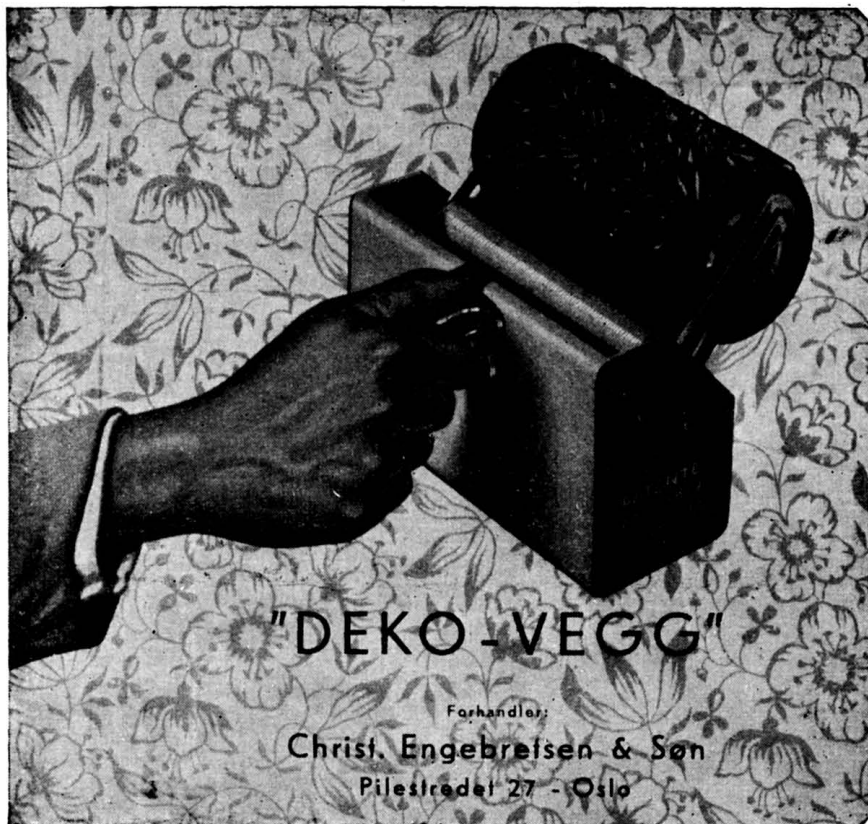
Det er fine saker!

LILLEBORGS

Libolin

GJØR MALINGEN FIN

●
Enkel
konstruksjon.

Håndskårne
mønstervalser.

Be om
bruksanvisning
og
mønstre.

Alt
for malere.

●

- God håndverksskikk bygger på generasjoners erfaring.
- Erfaring har lært maleren at sinkhvitt er en uunnværlig bestanddel av all god oljemaling.
- Sinkhvitt er det eneste pigment som effektivt hindrer soppdannelse.
- Sinkhvitt i kulørte farger motvirker falming langt bedre enn noe annet hvitt pigment.
- De velrenommerte merker GRILLO og PAULI sinkhvitt garanterer toppkvalitet.

Fabrikanter:

NORSKE ZINKPRODUKTER^{A/S}

OSLO — BRYN

Tlf. 41 03 16 sentralbord

Fagmannen foretrekker

MYRES-22

«Grynt»

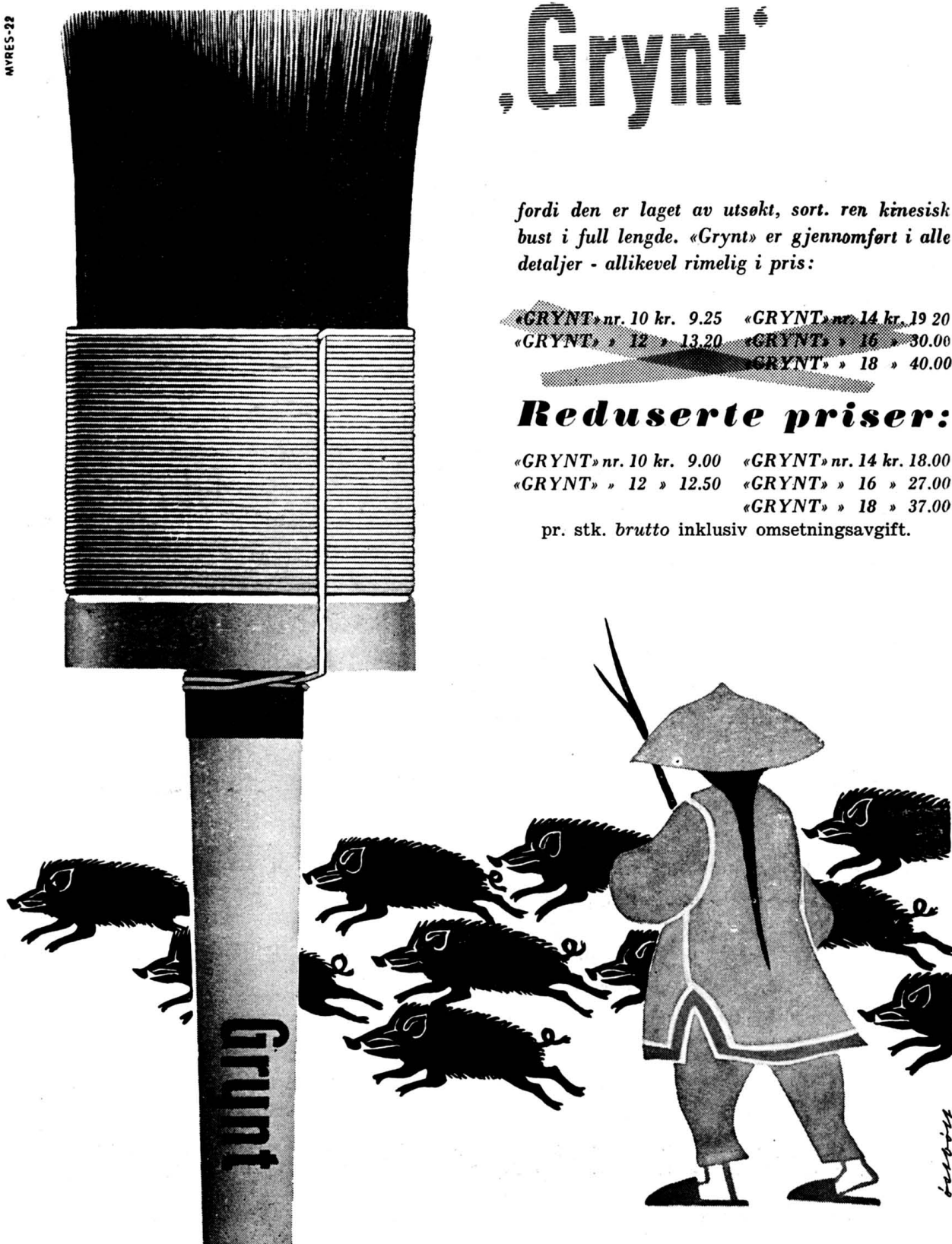
fordi den er laget av utsøkt, sort, ren kinesisk bust i full lengde. «Grynt» er gjennomført i alle detaljer - allikevel rimelig i pris:

«GRYNT» nr. 10 kr. 9.25 «GRYNT» nr. 14 kr. 19.20
«GRYNT» » 12 » 13.20 «GRYNT» » 16 » 30.00
«GRYNT» » 18 » 40.00

Reduserte priser:

«GRYNT» nr. 10 kr. 9.00 «GRYNT» nr. 14 kr. 18.00
«GRYNT» » 12 » 12.50 «GRYNT» » 16 » 27.00
«GRYNT» » 18 » 37.00

pr. stk. brutto inklusiv omsetningsavgift.

J O R D A N V E T H V O R D A N

*Levende flott interiørmaling
med sensasjonelle egenskaper
fremfor vanlige malinger*

FENOM

JOTUN FABRIKKER A.S SANDEFJORD

»Sandpapir Nr. 1«

foreligger hermed i sitt 35. år etter en tid å ha hvilet i stillhet.

Helsetilstanden blant kollegene må etter forholdene stort sett sies å være gode. — Hva særlig munn- og klovtsyke angår, viser det seg at den første ofte gir seg betenkelige utslag, spesielt da i tilfeller som forekommer utenfor fire vegger. — Den mer godartede klovsyken derimot, som ifølge statistikken øver en beskyttende god virkning på organismen og gjør pasientene immune mot poliomyelit og andre barnesykdommer, har dessverre vist seg å opptre helt sporadisk, hva de i årsrevyen refererte laboratorieprøver tydelig gir uttrykk for. — Vi håper imidlertid at en gunstig sommertemperatur vil bedre forholdene i tiden fremover, før neste nummer går i trykken.

Til dem som ikke vet det før vil vi si, at Sandpapirs oppgave er å knytte vennskapsbånd mellom kollegene, ved de årlige familiefester, hvor hverdagens krav for en stund kan lukkes ute. Vi synger oss sammen i de kjente slagere, som med et pust av tradisjon vekker minner om gode sammenkomster gjennom mange år. — La disse fester bidra til at vi lettere kommer på bølgelengde når hverdagens konflikter melder seg.

* «Sandpapir Nr. 1», som utkommer bare denne ene gang årlig, ønsker imidlertid ikke bare å fylles med lett lekende ord for festlig samvær eller bitre ord mot dem som bidrar til å undergrave det faglige nivå. Vi vil også gi et utsyn over tiden vi lever i, et innblikk i begivenheter utenfor vårt eget fag, som øver avgjørende inflytelse på våre levekår.

Gjenreisningen etter krigen bragte oss noen år med gunstige arbeidsforhold, men fredens år driver oss stadig nærmere vanskelige tider med økende mangel på arbeidsoppgaver, som intet samhold kan verne oss mot på betryggende måte. Når det på annet hold gjøres så lite for å kaste lys over disse naturstridige forhold, bør ikke Sandpapir sette sitt lys i et mørkerom, men la det gi gjenskinn til kolleger utover landet.

Idet vi slutter disse linjer, retter vi en hjertelig takk til annonsørene, som bærer bladets økonomi og muliggjør dette innslag i vårt faglige liv. — Det er stor fremgang i produksjonen av norske produkter, som ingen av oss kan unnvære i dagens virke.

På 63-årsdagen.

I anledning vår festlige sammenkomst med damer, i dag på stiftelsesdagen for vår forening, ble det ikveld kl. 19.30 kringkastet en tale over riksnettet, ved formannen, hr. penselrytter Fritz, hvorav vi ifølge manuskript kan referere følgende:

— Når bergenske malermestre med sine damer ikveld er samlet til minne om foreningens stiftelse 63 år tilbake, da er det god grunn til dette, ti bak oss ligger slekters tunge kamp for å nå de mål som vi i dag i rikt mon nyter godt av. Mål som allerede stifterne av denne forening hadde klart for øye. — Mange slektledd har stridd for å vekke forståelse for våre krav, og myndighetene har etterhånden måttet gi etter for disse, i betraktning av at faget er den mest dominerende faktor i samfunnet, når det gjelder å verne verdier, og å sette farge på tilværelsen.

Vårt fag fører «de skjønne kunster» i sitt skjold og fargelegger velgjørende for øye og sinn på arbeidssted og i hjem, og gir landskap og by livligere toner. De kan ikke telles, de millioner, som årlig reddes i kampen mot rusten på stålkonstruksjoner, og ikke minst på vår store handelsflåte, som oppusset og velstelt vekker oppsikt på alle verdenshav.

Den gang vår forening ble stiftet hadde det i en femtiårsperiode intet krav om kunnskap- eller fagprøve vært stillet, og enhver hvemsomhelst kunne uten videre begynne som mester.

Allerede 10 år senere, i 1894, ble det krevet avlagt svenneprøve, og denne er etterhånden kommet i bedre former. Imidlertid har myndighetene endelig innsett at det bør kreves mer allsidige kunnskaper hos en mester enn en svenn, og den nå gjennomførte mesterprøve, praktisk og teoretisk, tilfredsstillende stort sett de krav tidens teknikk krever.

Når det dessuten, som hos svennene er gjennomført, at ingen kan drive som mester uten å være organisert, har vi et godt grunnlag for det videre arbeid.

Den tapbringende illoyale konkurranse har vi fått bukt med ved vår anbudskontroll, og alt arbeid utføres etter priser under prisdirektoratets kontroll. — Imidlertid innså myndighetene for en tid tilbake at dyktigheten blant svennene tiltok i en så foruroligende grad, at det var fare for at de fleste ville begynne som mestre selv.

Da dette samfunnsmessig ville medføre en lite rasjonell arbeidsfordeling, ble det gjennomført tiltak, som vanskeliggjorde adgangen til å bli læregutt, således at bare et begrenset antall kunne få den nødvendige høyere utdanning i faget.

Følgen har imidlertid vært at mestrene er overlesset med arbeid, og har vanskelig for å få disse ferdige i kontraktmessig tid, således at mulktklausulen

SILKEGLANS ..
TAKMATT ..
BLANK ..

FOR INNENDØRS BRUK

SPECIAL FOR UTENDØRS BRUK

ALNA
 CHEM. FABRIKER
 OSLO

er trådt i kraft og har medført tap for mesteren.

For å bøte på dette er det nå gjennomført avgiftsplikkt på praktisk talt allslags arbeid.

Det er ingen tvil om at dette tiltak vil bidra til at håndverkerne får bedre tid til å bringe det faglige arbeid kvalitetsmessig på et høyere nivå, og mesteren vil få bedre anledning til å pleie sine kulturelle interesser.

Disse tiltak vil utvilsomt gi et vesentlig bidrag til kulturell fremgang for vårt folk og vekke oppmerksomhet langt utenfor landets grenser.

Til slutt retter jeg en takk til Norsk Rikskringkasting fordi jeg har fått anledning til å meddele disse betydningsfulle opplysninger for et større auditorium. Jeg kan nå med god samvittighet tilbringe resten av kvelden med mine kolleger og deres damer.

Takk for oppmerksomheten.

Referert ved Haak.

Generalforsamlingen m. v.

I første akt var det egentlig generalforsamlingen jeg skulle referere fra, men av gode grunner kan dette vanskelig la seg gjøre, da jeg var forhindret fra å være tilstede, og tilstede skulle man jo helst være av mange grunner, bl. a. den å få beretningen mest mulig i samsvar med det som foregikk.

Jeg er derfor nødt til å innskrenke meg til det som er dokumentert i styrebulletinene, supplert med villige opplysninger forøvrig. — Det sies at regnskapene viste tilfredsstillende overskudd, og at man ikke fremla underskuddsbudsjett, slik som statsmakten har for vane, dette til ettertanke for sistnevnte. Beretningene fra de forskjellige arbeidsområder fortalte om god og allsidig virke fra deres side som bærer dagens byrde og hete i den omfattende virksomhet vår forening i dag er blitt.

Den eneste som forlot styret var Nils; denne gang var han ikke til å styre i så henseende, og Arne fra Hop remplaserte ham. — Ellers var der gjenvalg over hele linjen, hvilket jo skulle fortelle om megen oppofrelse fra deres side som legger ryggen til, ja, og så er der fest etterpå, fortelles det. — Dette skulle være første akt.

Så kom våren, endelig, får vi håpe da. Og med vårens håp brusende i vårt indre går da malermestrene til sin fornyelsens gjerning, som i sin prosaiske enkelthet består i å gi hjemmene både innvendig og utvendig en nødvendig «make up» etter vinterens hårde påkjenning. — Men, men, jamen sa vi smør. Vi glemte i vår glede at det er noe som heter regjering, handelsballanse, skatter og avgifter, en valutakrise som alltid befinner seg i stormsenter — og den aller nyeste velsignelse, omsetningsavgiften

i bygge- og anleggssektoren, det regjerende partis siste bidrag til «make up» av de sosialistiske og planøkonomiske fasader. — Betal, betal, din stadig synkende krone, som snart er på samme nivå som enens skjerv.

Men etter oss kommer ikke bare syndfloden. En ny vår er alltid i emning, også etter en syndflod, også etter en statsplanøkonomisk periode, der mennesket ikke er annet enn et produksjons- og skattnummer, og hvor vårens og livets rytmer forgjeves banker på døren.

Det skulle være annen akt.

Tredje akt er sesongen som står for døren. — Men den skal først leves, og leves helst slik at vi også som konkurrenter med glede kan se hverandre i øynene når den er

ute.

En nazitidens Sancho Panza.

Striden om byggtapetsering har blusset mer eller mindre heftig i en god menneskealder, men vi nærmer oss siste akt i denne strid, nå da Høyesterett har fastlagt, at det i realiteten er malerne som utfører dette arbeid. Det står nå bare til departementet og Håndverkerforbundet å overvinne den uvilje de synes å ha til å oppheve det misfosteret som ble lov i 1931.

En av de drabeligste forfektene i krigstiden, for møbeltapetserernes enerett til byggtapetsering, var Lorentz Gulbransen.

Han var noe som visstnok het riksoldermann for møbeltapetsererne, men i sine «Opplysningsartikler» i «Norges Håndverk» strøk han «møbel» og beholdt bare tapetsererne, således at dissers virke skulle omfatte all slags tapetsering. De mange fantasterier omkring saken kunne ikke stå uimotsagt, og jeg kastet meg påny inn i ordskiftet i «N. H.» oktober 1944. — I desember kom så tapetserernes landsoversikt for byggtapetsering, hvor det eneste som minnet om malere var en salmakersvenn, som også drev malerarbeid, men ikke tapetsering.

Det var vanskelig å holde lattermusklene i ro etter denne grusomme salve, men jeg fikk da inn en kritisk imøtegåelse i januar 1945, etterfulgt av Gulbransen i februar. Han rir her fremdeles med myndig mine på sin høye hest, og så kom min replikk i april, som i utdrag kan gi en passende avslutning på disse linjer.

Byggtapetsering. — En replikk.

Møbeltapetsermester Lorentz Gulbransens uttalelser i februar-heftet gjør noen bemerkninger nødvendige. Han vil slå fast at byggtapetsering ikke er malerarbeid, men en gren av *tapetserfaget*, og henviser

tapet

Garanti for god kvalitet

*Tapetsér nu med FARINA
— et klister i toppkvalitet*

ØKONOMISK - DRØYT - HOLDBART

FARINA LIM OG KLISTERFABRIKK A.S

Fabrikkadresse: Åstvedt, Bergen. Postboks 84, Bergen. Telefon: 57 529

til håndverkerplakaten av 1931. — Hertil må bemerkes at vi ifølge denne plakat ikke har noe som heter tapetserfaget, men derimot to selvstendige fag, nemlig byggtapetserere og møbeltapetserere. Læretid, svennebrev og håndverksbrev i et av disse gir således ikke rett til å drive begge fag.

Når derfor møbeltapetsermester Gulbrandsen sier at i henhold til den nye håndverksplakat er svenneprøve i bygg- eller møbeltapetsering bare valgfrie alternativer i det samme fag, da er dette talemåter mot bedre vitende.

Selv innrømmer han dette, når han i samme artikkel sier at forholdene er blitt meget verre etter at byggtapetsering ble utskilt som eget fag. Dette dokumenterer bare den svake stilling møbeltapetsererne har i bygningsarbeide, men helt i harmoni med det intetsigende fåtall møbeltapetserere som arbeider i bygg, ifølge møbeltapetserernes egen landsoppgave, gjengitt i min januarartikkel.

Vi skal ikke glemme at det var møbeltapetsererne i Oslo som bevirket at byggtapetsering ble eget fag i håp om derved å monopolisere dette arbeidsområde, et forhold som ikke eksisterer i noe annet land, og ei heller kan bli gjennomført hos oss.

Det er bare beklagelig at Gulbransen griper til usannhet ved å beskyldte Bergens-malerne for illojalt å utvide sitt arbeidsområde, fordi de hang opp 40 000 tapetruller siste halvår, og vi håper at grunnen bare er mangelfull viden om forholdene her.

Jeg har tidligere referert at møbeltapetsererne i Bergen ikke ønsket å delta i svenneprøvenevnden for byggtapetsering, fordi deres interesse på dette område er begrenset til oppsetning av ferdige ull- og silketøyer samt teppebelegg.

Nei, tapetseringen har ubrutt fulgt malerne fra den tid tapetmønstrene ble malt på lerret, til dette ble erstattet med papirtapet, og fra jeg begynte som maler i nitti-årene har det ingen endring vært i dette. Det samme er tilfelle i landets øvrige byer likesom i alle siviliserte land. Bare møbeltapetsererne i Oslo vil på dette område være «nokke for seg sjøl».

Men her kan det ikke bare bli tale om et maktspørsmål, ti en påstand bør begrunnes med saklige og faglige argumenter, og i min oktoberartikkel påpekte jeg en rekke forhold som belyser byggtapetseringens naturlige tilknytning til malerfaget. Gulbransen tier klokkelig om dette, og har heller ikke anført noe som fra faglig og praktisk synspunkt kan berettigede kravet fra møbeltapetsererne i Oslo.

Når disse i dag finner at byggtapetsering er utilfredsstillende som selvstendig fag, da har de endelig innsett hva malermestrene innså for 15 år tilbake. Selv den ulovlige boikott fra Oslo-svennenes side, mot malermestrenes tapetserarbeide, har altså ikke

bragt de forønskede resultat, og det er god grunn til å hevde de samme synspunkter som jeg hadde i 1923—30-årene.

La oss derfor få opphevet byggtapetsering som eget fag og være enige om at det ikke kan gi sine utøvere levelige kår.

Nazi-redaktøren sier i sin hale til artikkelen, at det saklige og gode ordskifte om retten til å utføre byggingstapetsering, har gjort det klart at forholdene bør reguleres. — Og han slutter med å si at som aktstykker til belysning av saken kan disse innlegg få sin store betydning.

Halfdan Hansen.

Muntre klipp.

Den utkåredes rike far var ikke særlig fornøyet med den unge mann.

— Jeg har betalt 50 kroner for opplysninger om Dem, men de var ikke særlig gode!

— Nei, det er rimelig, svarte den vordende sviger-sønn.

— Hva får man for 50 kroner nå for tiden?

*

En bulgarsk flyktning forteller at straks før han stakk av kom han forbi en fetevareforretning hvor det hang en høne utenfor med en papirlapp, hvor det stod skrevet: «Jeg besluttet å gjøre ende på det hele, da jeg forstod hvor håpløst det var å legge det antall egg som staten forlanger.»

*

Læregutten ble satt til å kappe av noen planker som var litt for lange, men resultatet var at de istedet ble for korte. — Mesteren ble harm over å få sine planker ødelagt, og ga uttrykk for dette i sterke ord. — Til slutt ble læregutten like sint, som mesteren og sa: «Hadde eg visst at det var så nøye med en tomme eller to, så skulle hon'en vorre snikker.»

*

Det var en deilig middag du serverte — sa mannen i huset — har min mor vært her i dag?

*

Jotakk, nå er vi ferdige, nå behøver De ikke å se glad ut lenger — sa fotografen.

C. ZACHARIASSEN & SØN

Kong Oscarsgt. 48

Bergen telefon 11 796 — Fana telefon 71 858

Spesialitet:

Skips- og reparasjonsarbeid - Skilter - Dekorasjonsarbeid
Bygningstapetsering

BRUK

EKORNIT

for dekk-kraft og
god feste-evne!

NORDEN
A/B KEMISKA FABRIKEN NORDEN GÖTEBORG

Årsberetning 1954 til Norges Bank.

Det er ikke underlig at den ærede bank, som filial av vårt statsbærende politiske politi, gjerne imøteser et sannhetsord fra «Sandpapir Nr. 1». Det er stor mangel på sådanne ord, og det er på høy tid at ledende menn lytter til stemmen fra byggende lag i vårt folk, ti de har helt misforstått den oppgave som er pålagt dem — å legge forholdene best mulig tilrette for det norske folks arbeidsvilje og velvære.

For å komme nærmere dette mål er det av vesentlig betydning at folket har almén evne til å bo i sanitære og vel vedlikeholdte hjem, under forhold som øker arbeidsgleden og gjør livet rikere.

Som den ærede bank kjenner til, gir imidlertid landets styre seg en god dag i almenhetens ønske om gode boligforhold ved en skatte- og avgiftspolitik, som legger stadig større byrder på boliger og deres vedlikehold. Dersom meningen med dette er å skape arbeidsløshet i denne sektor av vårt næringsliv for at ledige penger lettere kan gli inn i den slunkne statskasse, da vil sådanne menn være opplagt dompere overfor uhildede sensorer ved våre undervisningsanstalter.

Det må dessverre erkjennes at vårt land beherskes av falske profeter, som stadig har hevet leveomkostningene ved hindringer og økende skattetrykk på produksjon og transport, som om dette er veien til den meget oppreklamerte velferdsstat og til å bedre vår konkurranse-evne i varebytte med den vide verden.

Ja, dette varebytte hindres også direkte ved bak tølmmurer å tvinge vårt folk til å betale overpriser til fordel for enkelte velnærte storbedrifter, som blender vårt øye ved andel i bedriftsutbytte, i form av selskapslokaler, sportshytter og pensjonsordninger for de ansatte. Arbeidslivet må også bære byrden av rikelig pensjon for hærskarer i offentlig tjeneste, uberrørt av de økonomiske kriser, som trass i all blåøyet benektelse atter kaster stadig mørkere skyer inn over den «frie» verdens arbeidsliv.

Ofte høres «se til Amerika», hvor «ekspertene» som på kommando lovsynger fremtiden i de samme rosenrøde vendinger som de gjorde i 1928. Sannheten er vel at også Amerikas produksjonskapasitet kunne flyte videre på konjunkturer skapt av Korea-krigen, den almene oprustning og de milliarder, som ble gitt til andre land, for å gi disse evne til å kjøpe av Amerikas overskuddsproduksjon. Men sådan kunstig skapt omsetning kan bare på kort sikt hildre vårt syn, og allerede nå har typiske produkter, som bl. a. biler og korn sprengt alle lagre med usalgbar overskuddsvare.

Situasjonen viser tydelige tegn på, at lange freds-

perioder, hvor produksjonen vesentlig skal tilfredsstillende det nøkterne privatbehov, medfører forstyrrelser i arbeidslivet, fordi defekter i våre rettsbegreper hindrer, at den høyt utviklete produksjonsevne følges av en tilsvarende høyere forbruksevne hos det store flertall som deltar i produksjonen. Disse kan ikke da bli gode kunder.

Under finansdebatten i Stortinget sa professor Erling Petersen bl. a. at vi må stanse fabrikkasjonen av kjøpekraft, som ikke er skapt gjennom produktiv aktivitet. Han sikter da til at det er andre enn de produktivt skapende, som skummer fløten av de 1600 millioners økete seddelmengde, hvormed staten har svekket pengeverdien, den fortvilte søken etter nye statslån, uansett hvor dyre de blir, og alt dette på toppen av en desperat utsugning av det arbeidende folk i alle ledd. Når staten på denne måte øder alle kilder i en tid som har vært preget av travel virksomhet, hvor skal den da finne resurser til å jenke på forholdene, når arbeidsløse tider rammer alle dem som ikke har sin lønn fast forankret i offentlig tjeneste eller på annen måte er sikret mot en ublid skjebne?

Sant nok bruker samfunnet store beløp av de midler som blir tatt fra arbeidslivet til varige forbedringer, som veier, jernbaner, kaianlegg, broer, flyplasser og ellers tilretteleggelse av nytt byggeland.

Men hva får arbeidslivet igjen for det de ofrer til disse formål? Jo, det får være med i arbeidet for å skape disse verdifulle forbedringer, men når anleggene er ferdige opphører arbeidslivets rett til utbytte av sine ofre. Nei, dette utbytte er professor Erling Petersen, som alle våre politiske partier, skjønt enige om alene tilkommer den «hellige» jordeierrett, som i seg selv er uproduktiv, men hva gjør det når den kan fete seg på utbyttet av andres arbeide ved mangedoblete jordpriser?

Disse spørsmål berører vi bare flyktig i denne beretning, men de arbeider seg stadig sterkere frem i forgrunnen som noen av de mest betydningsfulle blant verdens påtrengende problemer, og vi vil foreløpig bare henstille til den ærede bank å anmode statens styre om svar på følgende spørsmål:

«Hva menes det med å sikre enhver utbyttet av hans arbeide, når den uproduktive jordeierrett, i form av mangedobbelte priser på jord og grunn, kan tilrive seg en stadig større andel i utbyttet av andres arbeide?»

Med malerisk hilsen

«Sandpapir Nr. 1»

Kjempenyhet!
MESTERMATT
luktfri

Silkematt interiørmaling på alkyd-basis
 med emaljelakkens styrke og vaskbarhet

Vidunderlig lett å stryke

To av malermestrene som har
 forsøkt den uttaler:

«En frisørsalong ble strøket i taket på ny papp og resultatet ble helt førsteklasses. — Dekken var fantastisk, — 2 strøk gav full dekk og lettstrykeligheten var også enestående. Der-til kom luktfriheten som også var et gode for frisørsalongens drift under oppussingen.»

«Jeg kan ikke se annet enn at Monopol er kommet fram til en maling vi malere selv har forsøkt å komme fram til: Passelig antydning til glans, god strykbarhet og drøy i bruk.»

MESTERMATT leveres foreløbig i hvitt som kan tilsettes oljebrekkefarger. — Senere kommer den i farger etter et helt nytt fargesystem som skaper uvanlige vakre og harmoniske interiører.

Mestermatt sendes i disse dager ut på markedet

MONOPOL MALING- OG LAKKINDUSTRI A.S

E der nokken så kan forstå

at der e medlemmer som forlanger at kassereren vores ska vere barnepike for di? Eg tenker no på di så ikkje forstå, at når di får denne papirlappen fra banken kor der står kor mykje kontigent di ska betale, at den e de samme som en veksle (å den får di nok betale i rett tid ellers så). Banken gjorr ikkje slikt for ingenting, men kassereren vår har ikkje it rødt øre for strevet å alikevel e der di så ve han ska stå te tjeneste te disse seindrølerne både på møtene og jineralforsamlingen.

Eg skrev visst i dette blade en gang at eg hadde en fin oppskrift på kordan de går an å tjene litt mer penger, men den oppskriften får ingen av meg uten di sporr meg. Men eg har en fin oppskrift på kordan di kan spare te kontigent å litt ant, å her ska dokker få han.

Heme i sjatålle mitt har eg it aldri så lite penge-skrin. De ikkje stort, men eg har no aldri slått så stort på. Men så e de no de at eg har en bankboks og, og i den har eg en masse bøker av disse blå dokker vet.

Når eg har en ledig stund tar eg meg en tur ner i kjelleren å koser meg me di. Eg tar gjerne å spiller meg litt me di å stækker di lite grann, nett så eg speller visst. Der e ikkje mykkje på kver, men når eg gjer meg te å telle litt, så e eg ikkje så verst forren like vel.

Der va en av disse så kaller seg spesialist i NY-BYGG så trur visst han e fa... te kar, så slang i meg disse orene: «Du skulle jorre så vi øngre å kjøpe deg en bil, så du kunne få de lettere no du bejynner te ble gammel.»

Eg kan ikkje fri meg for at eg synes han hørtes

litt overlegen, når han sa dette te meg, men eg har anstrengt meg for te tru at de ikkje va så hardt sagt så de va ment. Eg får seie så en sa: Eg har hørt at der e di så har bøkst opp som en hjort å dotte ner som en lort. — Men eg tenker no de, ska eg ha meg bil, så ska han vere ny for eg liker ikkje te ble snytt, å så ska eg betale han kontant, eg har aldri kjøpt nokke på avbetaling.

Å så e de no de at eg alltid har holdt meg på joren med begge beina, eg liker ikkje te dette ner for de jorr så ondt, å ikkje har eg sotte oppe halle natten for te reine ut kor billig eg kan gjorre et stökke arbei.

Eg synes eg har best godt av te å ha lite men godt betalt arbei, så slepper eg te grublisere på kor eg ska få endene i sammen.

Men de va dette skrine eg har heme eg skulle fortelle om. I de har eg nokken bøker av it litt ant slag. Di e ikkje så grei te spelle me, for de e slike eg må ta frem på fanden sin gebursdag å betale renter og avdrag på huset mitt. Men i samme skrine har eg nokken konvolutter.

På en står der feriepengar, så e der en kor der står trygdekasse og rikstrygd, å så har eg den beste av di alle, eller ska eg seie den verste, foreningskontigent står der. Eg har en bok og kor der står Malernes dødelade. Om den e der å fortelle at han e avgått me en stille død.

Den e den verste av di alle, for den kan fortelle, at eg har betalt både kontigent og bidrag i over 30 år.

Men eg har no den trøsten at eg e ikkje aleine, å så va eg me å sjenket di få kronene så va igjen te it godt formål.

Dokker sjønner de at eg kver torsdag putter ner i disse konfoluttene di pengene eg må ut me for di e jo ikkje mine. Eg hadde meg en snartur ner i dette skrine den fredagen eg skulle på jinneralforsamlingen.

I konfoluttene kor der står foreningskontigent fant eg 150 kroner, ja ja tenkte eg, her e velstann her, for ikkje vet eg om eg skjyller nokke kontigent, la bare Claus kasserer komme me papirlappen, han ska sleppe te vente denne vinteren i alle fall, å derme jikk eg med freidig mot på jinneralforsamlingen.

Ja no har eg jitt fra meg helt gratis denne oppskriften te di så har bruk for han, jorr så meg, så kan dokker gå med go samvittighet på neste jinneralforsamling.

Eg skrev dette te dette fine Sandpapiret vårt for nokken år siden, å eg føller så mykje med i foreningen at ikkje kan eg se at de e for gammelt stoff, tvertom.

Te slutt ve eg fortelle, at eg har jort så han der spesialisten sa eg skulle jårre for eg ble for gammel. Eg har kjøpt meg en bil, ny e han, kontant har eg

Printon er veggen

Det er ikke luksus lenger med vaskeekte tapeter. PRINTON-tapetenes usedvanlige høye kvalitet, førsteklasses lysekthet og lave priser har skapt sensasjon i Norge og utlandet. PRINTON kan De vaske i ordets virkelige betydning, ikke bare med vann eller fuktig klut, men med alle de vaskemidler som forefinnes i en vanlig husholdning.

Printon

100 % VASKEKTE TAPETER

Fåes i tapetutsalgene fra kr. 7,80 pr. rull

STAR
D.D. lakker
STAR
FLYTENDE PLASTIKK
 -- en "klar" nummer en --

Lakken er bl. a. ved prøver i materialprøveanstalt beviselig minst 5 ganger så slitesterk som vanlig lakk ved samme friksjon.

STAR MALING OG LAKKFABRIKK

Drammen

betalt han, så eg har holdt or, å derte har eg ansatt 2 sjoførere. Eg har råd te de, forr eg e spesialist i te pusse opp gamle bygg, å de har eg go betaling for. Eg får seie så hin sa, aldri så galt at de ikkje e godt for nokke, så fikk eg sjangse te fortelle de og.

Gullrichsen.

De va dengang

då Olemann va formann, at han på et møte sporte om der va nokken så ville seie ka di mente om familiefesten skulle avholles.

Der va en så va så motig at han kritiserte måten kordan innbydelsen va skrivven på. Han sa så sant va, at han va så kort og forretningsmessig at de sku ikkje friste nokken te å melle seg.

Han mente de måtte gå an å skrive han på en litt taien måte, så du kunne få løst te melle deg på.

Vi har nokken kver snakket om ka så kan vere grunnen i at meistrene e så trege te å vere med på en fest kor di kan ha madammen med seg.

Eg e kommen te de at hon ikkje får se snurtelen av innbydelsen.

Eg har av og te troffe nokken av malermadammene på byen, og har sport koffor di ikkje va me på festen. Nei, å gid, har der vert fest da, det vet ikke jeg om. Ja der kan dokker høre.

Eg har sitt så mykje at eg vet ka eg seier når eg mener at der e mange mannfolk så har så go rå når di kan feste for seg sjøl, men når kånen kan vere me, så glemmer di å vise hinner innbydelsen.

E der nokken så trenger te litt utesvevelse, å komme seg vekk i fra husstreve, å kunne gå te duk og dekket bor for en stakket kvellstunn, så e de kånene vårres.

På dette møte va eg åsså frempå me snakketyet mitt, eg foreslo at vi sku senne innbydelsen te malermadammene, å så skulle di få lov te å ta meistren sin med seg. De hørtes ut så der va nokken så va enig me meg i de.

Den siste festen vi hadde va en av di greieste eg har vert me på. — Vi va ikkje så mange, å di så ikkje va der kan bare angre, for eg kan fortelle at de va en av di gammeldags hyggelige me en masse ekstra godt, frukt å masse bløtkaker, så masse at formannen i festk., Nic. Heldal, jikk rundt å nøiet åss me både de ene å de andre. Eg måtte teslutt ut i kjøkkene te Sellevollen å få meg en pose te ha bløtkake i, for dokker vet slikt eter ikkje eg når eg e på fest, men dagen derpå koste eg meg me han te frukosten.

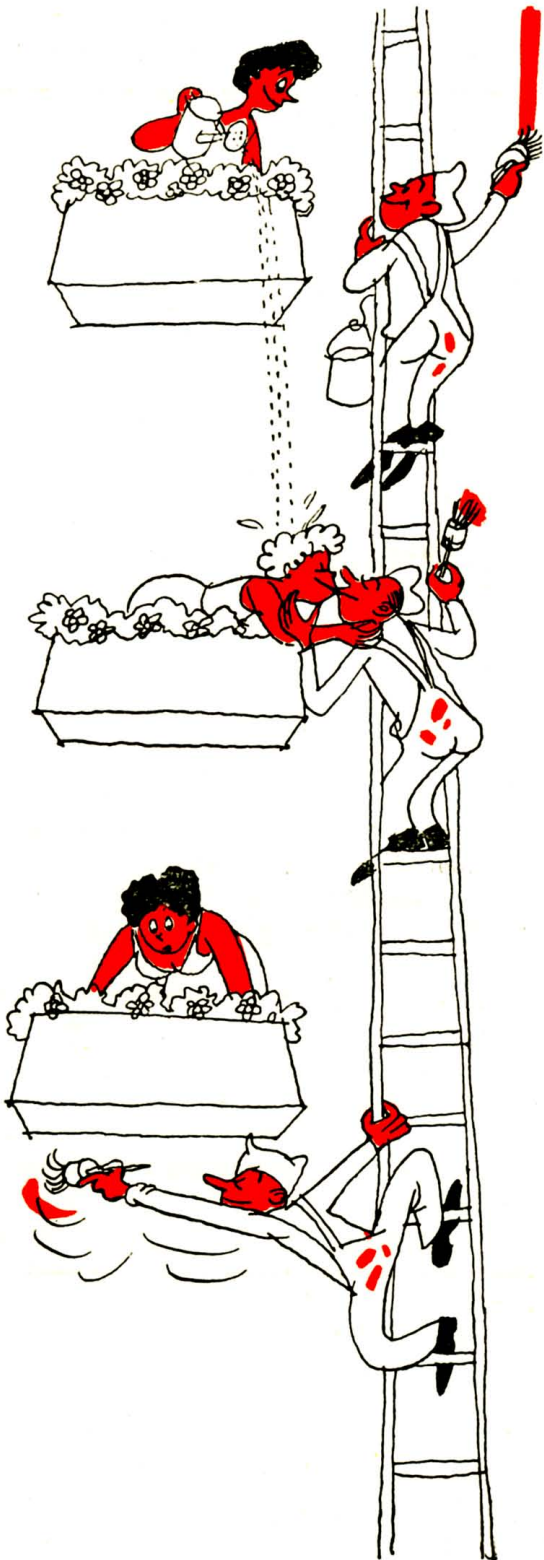
En kvell eg sat heme og tenkte på festing å slikt, fant eg på te å lage denne innbydelsen. Forslag til innbydelse er oversendt til festkomiteen. Dokker får kjike på han, e han ikkje brukenes e eg like gla eg, nett så kjuagutten når han fikk i ræven.

Neshcirllug.

Møteteknikk.

«Den hvilende» Fag- og foredragskomiteen inviterte til «kulturaften» med påfølgende bespisning. Et forsøk komiteen aldri har gjentatt. Det ble dog opp-takten til noe bedre. — Den omtalte aften ble der til «etterpå», i et utslag av optimisme, bestilt kaffe og smørbrød til 30 personer. Bestillingen var bindende.

Utenom styret og komiteen var fremmøtt 5 av de «trofaste», og sammen med foredragsholderen spiste og drakk vi (12) hva 30 var tilmålt å fortære. Dette var mer enn vi maktet, og det endte også med at vi forlot huset i Veiten med smørbrød innpakket i ser-vietter og tildels gamle ubetalte regninger. Men hva så med kaffen? Den måtte skylles ned på stedet — og ble så. Et utall kopper sterk kaffe resulterte i nattevåk av de sjeldne for de fleste — og herved slæes fast at kaffe ikke er noe sovemiddel. Den ånde-lige føde denne aften var utmerket, den legemlige overveldende. Når vi 12 måtte dekke utgifter for 30, ble det en kostbar, men allikevel vel anvendt aften. Men Fag- og foredragskomiteen ble skremt og har siden gått i dekning. Våkent styre som vi har, drog disse sine slutninger av denne aften og fant at her måtte noe gjøres. De var klar over at F. & f. komi-teen hadde jaget vekk resten av de møtevillige ved sin dyre «matpolitikk», og avskåret alle våre opplys-nings-hungrende medlemmer fra å styrke sin faglige viten, og la denne komme opp mot de store økono-miske høyder. Uten å bry F. & f.k. gjaldt det å skaffe foredragsholdere som ved lett stoff hadde som hoved-oppgave å lage en hyggelig aften for medlemmene. Gjerne representanter for malingfabrikkene som un-derbygget sine foredrag ved filmfremvisning og bl. a. utdeling i rikelige mengder av de produkter fabri-ken fremstilte. Det viktigste var dog at tilstillingen som avslutning bød på smørbrød, kaffe, øl og om mulig sterkere saker og forøvrig alt det et godt bord har å by på. Det er liksom en slik aften gir så meget og man husker i hvert fall det siste. — Styret satte seg i sving, tilbudene strømmet inn, og siste år gav oss 8 slike aftener med stort fremmøte. — Av olje-produsentene har vi lært meget om pigmentene, og pigmentfabrikkene har fortalt oss om bindemidlene, hver på sitt vis om hvor skrøpelig det andre er. Ved disse vellykkete tiltak kom styret opp i et nytt dil-emma. De ordinære medlemsmøter kunne ikke ta opp konkurransen og fremmøtet gikk sterkt tilbake. Styret var nå inne på dets gamle prinsipp: Det vi ikke makter lar vi andre gjøre for oss. Å friste med-lemmene med faglig nytt var å skyve dem fra seg. Økonomiske problemer er vanlig godt trekkplaster, men disse ebber også ut nå. Mestrene opptrer stadig som meséner og forærer store summer til byggher-rene, som disse kjøper vaskemaskiner o. l. for. Det er

INTERLIGHT

interesserer

Uttalelser og forespørsler fra huseiere, arkitekter, byggherrer og malermestre viser at Interlight-systemet omfattes med største interesse over hele landet. Alle rapporter fra ferdige arbeider viser at INTERLIGHT er en helt pålitelig maling selv under de mest krevende forhold.

INTERLIGHT

inspirerer

Ingen maling har hittil skapt slike muligheter for den dyktige fagmann.

Ved INTERLIGHT, Thinners og Glaze behersker man de fleste problemer som oppstår, arbeidet rasjonaliseres og virkningen blir nøyaktig slik som oppdragsgiveren ønsker det.

INTERLIGHT

imponerer

Malermester Bj. Eman. Bjarnoll, Bergen, uttaler:

«Jeg har i den senere tid hatt den glede å foreta en del prøver med «INTERLIGHT» P. V. A. Latexmaling, og jeg vil gjerne nytte denne anledning å uttale meg meget rosende over de gode resultater jeg har oppnådd. — Malingen kan anvendes på de forskjelligeste underlag som mur, papir, bygningsplater av alle typer, jernplater over Zinchrolux, etc.

Den har en enestående dekkevne, god glid, og flyter dessuten meget fint, og kan med like stort hell påføres såvel med kost som med malerull.

Jeg vil spesielt fremheve at den er særdeles godt egnet for sprøyting, den støver praktisk talt ikke, og den dufter behagelig, egenskaper som gjør at «INTERLIGHT» er enhver annen latexmaling overlegen.»

Vår salgsavdeling gir Dem alle opplysninger De ønsker om Interlight-systemet.

International Farvefabrik A/S

BERGEN - OSLO - TRONDHEIM

forøvrig et godt tegn i tiden at der er noe å forære av. (Kassereren påstår riktignok at det er måleavgifter og kontingenter som foræres bort). — Vel, et styremedlem løste problemet ved å slynge frem ordet: «Koblingsmøter». — Han sa ikke mer den kvelden, og resten har gjort seg selv. — Det handlingsraske styre gikk forsiktig tilverks som vanlig. For å spare medlemmene for unødig mange møtekvalder, koblet man seg inn på fabrikk-kveldene og nyter godene derav. Det siste møte viste hva vi for fremtiden kan regne med. Et kort møte på 1 time, utfyllt ved opplesning av innholdsløse rundskriv. Man unngår unødig trettende diskusjoner om saker man ikke har til hensikt å gjennomføre, og tallet på fremmøtte medlemmer stiger sterkt. Dette siste gjør seg i årsstatistikken. — Jo, der er tilsynelatende fremgang og interesse for møte- og foreningsarbeidet.

eg.

Håndverk og kultur.*)

En kulturnasjon uten håndverk er utenkelig, ti håndverket er det nødvendige grunnlag for all menneskelige kultur.

En av banebryterne i det 18. århundres engelske malerkunst, William Hogarth, har gitt treffende uttrykk for dette.

Han var sønn av en forfatter og skolelærer som var blitt så lutende lei av bøker og boklærdom at han holdt de fleste trykksaker borte fra William for at han ikke skulle forfalle til å bli åndsarbeider.

Etter en kort skoleutdanning ble han satt i håndverkslære hos en gullsmed men han utviklet seg snart til en begavet tegner og maler, særlig i satirisk retning.

Hogarth falt også for arvesynden, og skrev bl. a. en bok som het «Skjønnhetens analyse», hvor det forekommer følgende treffende setning: «Det første vilkår for skjønnhet er hensiktsmessighet.»

Som Chr. Gierløff uttrykker det, er dette så godt sagt at ingen av vår tids funkister har uttrykt det bedre. Det er kvaliteten og hensiktsmessigheten som gir det første vilkår for skjønnhet — og dette er håndverkets grunnlov, selve hemmeligheten ved det gode håndverks uovervinnelige livskraft — det er livsnerven i dets bærende evne, i dets livsutfoldelse.

Det siste bilde Hogarth malte, før han la penslen bort, «Verdens undergang», viser også på en slående måte hvorledes all kultur forfaller når det gode håndverk mangler.

*) Utdrag av et angrep på Quislings kulturting, som bare bestod av teoretikere, referert i «Norges Håndverk» nr. 5—8 1945, etter «Sandpapir Nr. 1» under tyskerveldet.

R e d.

Hva er det som fører til alle tings sammenbrudd og nedfall i «Verdens undergang»? Er det jordskjelv eller kanskje en komet? Nei — *det er dårlig håndverk.*

På bildet ser vi husene gisne, slå sprekker og sige i hop — med håndverkets forfall forfaller i det hele tatt alt som kan bære verden oppe — alt gisner, sprekker, faller ut, detter ned, løsner, går opp i limingen, går opp i sømmene, går av i skrugjengene, går tvers av og over ende. Jordbruket siger sammen over sine elendige redskap og greier, urverket mister viserne og oppgir ånden, musikkinstrumentet brister, paletten sprekker og kongekronen knuses i fallet. — Bare én ting står solid og hva er det? En galge reist midt i all løsaktigheten og elendigheten — av hvem?

Av den siste håndverker, idet han bruker galgen til å henge seg i, mens alt synker og oppløses og går under i det alméne forfall omkring ham. Dette forfall som uvegerlig må komme, når håndverket ikke mer er ansvarsbevisst og bærende — rent overende av fuskere, halvmenn og outsiders.

Da William Hogarth var ferdig med dette bilde, hans siste advarsel til sitt samfunn, da knuste han sin palett, og han malte eller tegnet aldri mer.

Et sådant satirisk bilde må nødvendigvis bli litt av en overdrivelse, men i denne tid, da bare akademikere, men ikke håndverkere, skal ha med kulturutviklingen å gjøre, synes det nødvendig å sette tingene på plass.

Det gode håndverk virker velgjørende på karakteren hos et folk og øver sterkere innflytelse på folkets følelsesliv og kultur enn noen ensidig teoretisk påvirkning kan oppnå.

Enkelte vil fortelle oss at håndverket har sett sine beste dager, og at det i fremtiden vil bli avløst av industrien.

Det er naturlig at håndverket tar maskiner til hjelp i sitt virke, og vi benekter heller ikke at fabrikkmessig fremstilling øker summen av de goder som står til menneskehetens tjeneste, men ingen industri kan settes i gang og vedlikeholdes uten hjelp av det gode håndverk.

Håndverket må modellere, forme, støpe, justere, montere og vedlikeholde maskiner, redskap og instrumenter, og håndverket må likeledes bygge og holde vedlike de nødvendige bygninger og anlegg.

Når så dagens virke er slutt, og det enkelte menneskes kulturliv skal få utvikle seg i heim, konsertsal eller kirke, da ønsker ingen å bli minnet om fabrikkvarer, da ønsker alle å kunne ferdes i omgivelser som i form og farge, i velgjørende stilrenhet og kvalitet er skapt av det gode håndverk.

Tenk over dette I Østlandets vise menn, som tror på et kulturting uten håndverkere.

BRUK SPESIALMALING!

SITTER SOM STØPT

på MUR
BETONG . . .
uhøvlet TRE .
PAPIR
FIBERPLATER

NODESTI

er en syntetisk emulsjonsmaling som ikke inneholder lim. Den får derfor en spenningsfri og flekkfri film.

NODESTI leveres i to kvaliteter: en for innvendig og en for utvendig bruk.

Den er sterk

Den er varig

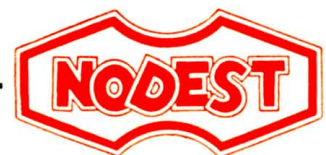
Den dekker

Den er rimelig

Den er smidig

Spesialmalingen fra

NORDISKE DESTILLATIONSVERKER A.S – OSLO

Er det virkelig et alvorlig ønske å løfte vårt folkeliv opp i bedre kulturforhold, da må den første og største oppgave være å bedre levekårene og gi det alméne folk evne til å bo i sunnere, rommeligere, bedre boliger, og få revet de tusener overbefolkede usunne rønner rundt om i våre byer.

Fra krig til fred?

Etter den store Bergens-brannen i 1916, under første verdenskrig, kjøpte jeg en eiendom i Marken bestående av to eldre hus, hvor en annen malermester tidligere hadde drevet sin forretning. Selvsagt ble en stor del av byens malervarelagre ødelagt under brannen, og krigen vanskeliggjorde nye tilførsler, og i 1917 ble linoljen rasjonert med meget knappe tildelinger. Men arbeidet gikk da videre på et vis, så lenge gullflommen fra handelsflåten strømmet mot våre kyster, uansett om skipene hadde heldig reise eller ble torpedert med tap av liv. Sammenbruddet i skipsfarten etter krigen ble et forspill til de økonomiske kriser, som skulle lamme arbeidslivet langt ut i tredveårene, med lange arbeidsløshetsperioder og en fortvilet konkurranse om arbeidsoppgaver mellom håndverkerne.

Forholdene bar allerede preg av dette, da jeg i begynnelsen av tyveårene ved et tilfelle tok inn Børge. Han var bra i sitt arbeid, men hadde liten sans for å ordne seg privat, og i de lange arbeidsløse vintre strakk ikke hans økonomi til.

Da han derfor spurte om å få benytte et ledig klækkott med vindu, ga jeg ham lov til dette. Der innredet han køy, skap og benk, med bord under vinduet og fikset med maling, ådring og lakkering, så rommet virket ganske koselig i sin spartanske enkelhet. — Dette lille tilfluktssted syntes å ha en gunstig virkning på Børge. Han passet sitt arbeid, var stille i huset, og lå gjerne litt lenge når det ikke var noe å gjøre. Fikk jeg bruk for ham, gikk jeg opp og banket hardt på døren, idet jeg ropte: «Er du våken, Børge!» «Ja,» ropte han da idet han kvapp til. — Dette siste poeng fikk betydning senere i historien.

Dramaet utvikler seg.

Under den store havnearbeiderstreiken i begynnelsen av tyveårene, hadde jeg tre leiligheter under arbeid i et større boligkompleks, og malersakene stod i 1. etasjes leilighet

Denne historien hendte en torsdag, da jeg selv deltok i arbeidet. Børge og Hoven, som arbeidet i disse leilighetene hadde bedt om et lite forskudd, men ifølge erfaring ble ikke noe utbetalt før det led mot kveld. Da tiden nærmet seg ville jeg betale ut, men

mot sedvane hadde jeg ikke seddelboken i baklommen, og Hoven fulgte meg da ned i første etasje, hvor trøyen min hang. Da jeg tok boken opp av trøyelommen, hadde den utvendig svake merker av grønnmaling, og jeg visste at dette ikke var påført av meg. Jeg undersøkte derfor innholdet, og oppdaget at en femtikroner, som jeg hadde lagt inn i en hundrekroneseddel var borte. Jeg forstod da hva som var hendt og bad Hoven hente Børge. Da denne kom sa jeg til ham: «Du malte idag de grønne veggene her i værelset og stemplet seddelboken min med det samme grønne, men heldigvis så svakt at du ikke så det selv. Du tok femtikronen, som lå skjult i en annen seddel, og trodde at jeg først senere skulle oppdage at den var borte, men takket være dine grønne flekker gikk det ikke således. Gi meg nå straks pengene tilbake, så skal jeg betrakte det hele som en spøk.» Men han erklærte seg uskyldig og sa at det var urettferdig av meg å beskyldte ham for noe så lumpent. «Hent politi og undersøk meg, eller vent til du kommer hjem, så opdager du kanskje at du har lagt pengene fra deg der.»

Han stod og talte med tårer i øynene og virket så tilforlatelig uskyldig, at Hoven stod der blek og trodde at jeg kanskje gjorde Børge urett, og da kunne mistanken også falle på ham.

Jeg kjente imidlertid begge og var sikker i min sak, hvorfor jeg sa: «Ta klærne dine og gå din vei, og la meg aldri se deg mere.» Og Børge gikk.

Jeg kunne ikke arbeide mere den dag, og ga Hoven beskjed om å male ferdig taket i tredje etasje, etter Børge, hvoretter jeg gikk hjem.

To timer senere ringer det hos meg. Det er Hoven med leieboer Eriksen som kom for å fortelle om de videre hendelser, og jeg fikk følgende beretning:

Da jeg gikk fortsatte Hoven på kjøkkentaket, men han var ute av humør, og Eriksen med konen, som var vant til skjemt som prat med malerne, fikk bare enstavelserord. Plutselig sier konen stille til Eriksen: «Da du var nede og vekslet femtikroneren for Børge, fikk du da tilbake femkroneren som du hadde lånt ham?» «Femtikroneren?» sier Hoven et par ganger for seg selv, og så brøt han ut: «Der har vi det!» Dermed fortalte han hva som var skjedd, og Eriksen kunne da fortelle at han tidligere på dagen lånte Børge fem kroner og hadde hentet øl for pengene. Da ølet var slutt fikk Eriksen femtikroneren hos Børge, og der skulle hentes mere øl. Da jeg sendte bud etter Børge var dette besørget.

Nå var saken klar og samlet gikk vi til oppdagelsespolitiet, hvor det ble opptatt forklaring og meddelt at patruljerapport straks skulle sendes rundt til vaktstående konstabler. Da jeg noenlunde sikkert ante hvor Børge hadde tilhold, ville jeg meddele dette,

JEG SLÅR FAST

- at ingen annen maling er så lettstrøken som Spred Satin.
- og at ingen annen maling er så vaskbar som Spred Satin.
- og at ingen annen maling har den silkematte glansen som kjennetegner Spred Satin.
- og at latexmaling fins i mange typer, mens bare Alf Bjercke fabrikerer Spred Satin.

men ble strengt betydet ikke å legge meg opp i politiets arbeid.

Jeg var av en annen mening og tok vidnene med for å drøfte saken på egen hånd. Det slo meg som en tanke, at Børge da hadde søkt tilhold hos en gammel restauratrise på Nordnes, som ofte tok seg av ham om vinteren når han var pengelens. Jeg spurte derfor karene om de ville være med på en oppdagerferd utover der, for muligens å redde noen av pengene før de ble oppbrukt, og dette ville de gjerne være med på. Og vi utover til et smug opp mot Haugeveien, hvor «trisen» skulle bo i 1. etasje. Nedfor smuget bad jeg de andre stanse, og fortsatte alene oppover. Da jeg hadde passert «trisen»s vinduer, begynte jeg å gå på stedet marsj, lyden av mine skritt ble stadig svakere og døde tilslutt helt bort. Lydløst snek jeg meg inn i gangen, hvor golvflaten bare var en kvadratmeter flankert av gatedør og trappe samt dører til leiligheten. Jeg lyttet, men ingen lyd kunne høres innenfra, og jeg forsto, at den eneste mulighet for å få Børge til å røpe seg måtte være ved overrumpling. Jeg grep da til det samme middel, som ble brukt da han bodde på kottet hos meg, og det leilighetsvis ble bruk for ham. Følgelig banket jeg kraftig på døren, idet jeg ropte: «Er du våken, Børge», og lydig svarer han «nei» i den første forfjamselse. Flere livstegn kom det ikke innenfra, men hans «nei» var jo nok for meg. For syns skyld banket jeg ennå noen ganger på døren, samtidig som jeg prøvet den annen dør. Denne viste seg merkelig nok å være ulåst og førte antagelig til kjøkkenet.

Alt synes å være vel tilrettelagt for å skape en overraskende sirkusforestilling men for å berolige Børge sa jeg til slutt: «Ja, passer det ikke nå, så må jeg få snakke med deg i morgen,» og så gikk jeg min vei. De andre karene ble pålagt å passe på om Børge forlot huset, mens jeg gikk etter politi. Jeg traff også en i Strandgaten, men han hadde ikke lov å bryte seg inn i privat hus uten høyere ordre. Derfor måtte jeg videre til nærmeste politistasjon, hvor jeg telefonerte til hovedvakten, at nå var jeg sikker på tyvens oppholdssted, og om politibilen ble sendt utover Haugeveien, så kunne jeg møte den der om ti minutter.

Det var i orden, og jeg ilte opp i Haugeveien hvor jeg hevet min hånd som en veltalende stoppordre til den fremstormende politibil. «Denne vei, mine herrer,» sa jeg med selvbevisst kommandomine til de fire velvoksne politimenn som sprang ut av bilen. Så bar det nedover til smuget, inn gangen og kjøkkendøren, og døren til værelset derfra hindret oss heller ikke fra å komme inn i den innerste privat-helligdom. Vi kvakk til av et fortvilet kvinneskrik derinne, hvor vi bak nedrullede gardiner bare svakt kunne skimte en hengelampe med stompen av et

stearinlys. Dette ble tent, og borte i sengen ser vi de gamle turtelduer splitter nakne, bare med et laken, som de i farten har fått kastet over seg. Jeg pekte på Børge og sa til politibetjentene, som hadde vanskelig for å holde seg alvorlig: «Der er mannen, men pass på at ikke noe forsvinner fra lommene hans, mens han klær på seg.» Dermed trakk jeg meg tilbake fra de delikate omgivelser, for etter en passende ventetid, ute hos mine medhjelpere, å delta i inn-toget på stasjonen pr. politibil.

Det viste seg at tyven hadde ca. 28 kroner i behold, hvorav Eriksen fikk tilbake de fem kroner som han hadde lånt Børge.

Når denne dramatiske tyvejakt så hurtig førte frem til pågripelse, da skyldes ikke dette bare mine sikkert meget utviklede detektivinstinkter. Tyven hadde jo selv tilrettelagt alt for en teaterforestilling i stort format, fra grønnmalingen på lommeboken, veksling av femtilappen, at han ropte «nei» istedetfor å tie, og til slutt den ulåste kjøkkendør. — Dette gjorde hele saksforløpet til en spennende lek, med knall-effekter, en detektivroman fra virkeligheten, som ved privat initiativ ble løst hurtigere, fordi det kunne arbeide friere og satt inne med opplysninger som politiet burde ha satt pris på. — For meg var det en oppfriskende begivenhet i de økonomisk vanskelige fredsår, som skulle vare nesten til en ny krig bragte fart i arbeidslivet. — Børge hadde en medfødt svak karakter, som samfunnet nødes å ta forholdsregler mot. — Men de lange arbeidsløshetsperioder bidrar ikke just til å gi de svake styrke til å stå imot, og de som går tilgrunne er gjerne ofre på en mangelfull kulturs alter.

R e d.

Barometersving 1955.

JANUAR:

Formannen har det voldsomt travelt med jule-trefest og andre fester som ikke blir holdt.

Men så til gjengjeld får vi besøk av «sildegutta» med Jens den Lange som notbas. Ja, den dag blir der mye stort snurpefiske i Florvåg.

FEBRUAR:

Forsinket konstituerende holdes, formann takker Nils og er glad for at han er ute av styre og stell, no blir det arbeidsfred for alle de andre i styret.

Lite var det før av arbeid og «ka» skal styret ta seg til når «Løve-viken» overtar både kassen og «skriverjobben». Ja, det var med vemod Claus gav fra seg «kassen» med alle utestående kontingenter og «avgifter».

Panter

har egenskaper
som hever den høyt
over det vanlige.

Mestere

som bruker Panter er
blitt forbauset over hvor
økonomisk den er.

Hver panter er garantert.

REAL PENSELFABRIKK

MARS:

Alle malermestre har bedt om utsettelse med selvangivelsen, og som grunn anføres at det har vært så travelt i vintermånedene, men lite og intet av mynt er kommet inn.

Det ser ut for at «malerne» ikke vil gi oppgaver, men heller betale mindre skatt etter skjønn.

Formannen tar en tur til Oslo i Holmenkoll-ukene, nå skal de der inne se hvem som hopper lengst i pristariffen, eg tipper 25 % andre veien, pluss omsetningsavgift som alle glemmer.

APRIL:

Den 1ste narrer vi hverandre med å *ikke* inngi anbud den dag. Siden begynner vi utvendig og pusser opp byen til «Festspillene». De som ikke har hatt tid til å se over stiger etc., låner hos «kolleger», det koster så lite å slite ut andres redskaper, og så er det jævla billig, og våre priser blir deretter. — Men husk staten skal ha sitt.

Foreningens stiftelsesdag feires, der foreslås utdelt «medalje» i gull m/ diplom til dem som har klart å holde seg borte fra møtene, som er selvlærde i oppsetning av regninger og anbud, og som snyter både seg selv og oss.

MAI:

Vi feirer våre frihetsdager med en ny skatt på alle malermestre, som tar for høye priser, avgiften settes på egen «konto» til senere fordeling blant dem som har forregnet seg.

«Festkomiteen» med Egil i spissen innbyr til fester, alt er gratis, så er vi sikker på at malerne finner veien til lokalet, alle er nysgjerrige etter å få vite hvem som betaler gildet.

JUNI:

Denne måned må vi henge i, nå skal der tjenes penger til studie- og ferieopphold i utlandet. — Solen skinner og alt er såre skjønt, alle i godt humør og mer enn nokk av arbeid.

JULI:

Regnet begynner og vi pakker sammen utvendige redskaper og så reiser vi til alle kanter.

Egil H. reiser atter til England,, der er god plass for alle engler.

Egil K. farer nordover for å se fargene på midnattsolen.

Biggen drar til Russland for å studere strømlinjete båter og maling med mer futt i.

Formannen drar til Osterfjorden for å studere «ørretfiske»:

Nils lurar på en tur over til Engeland, men når Egil farer der, så må han sikkert til Amerika

for å få litt mer fart i saker og ting.

Arne tar en tur rundt Sørlandet og besøker alle gode venner fra hyggelige landsmøter.

Claus blir hjemme til senere på høsten, og passer på at alle avgifter kommer inn mens vi er borte, og så skal vi fortelle hvordan malerne har det over den ganske klode.

Ja, nå får det være nok i juli, nå får vi tenke videre på hvordan det skal gå resten av året.

AUGUST:

Nettopp hjemkommet fra studiereise, trett og sliten, må vi ta oss litt ekstra ferie.

Siden skal vi ha studiesirkler og belære hverandre om ting vi ikke har sett eller husker.

SEPTEMBER:

Nå må vi begynne å løpe rundt til arkitekter og andre, der må kapres arbeid for vinteren, og her må refereres til alle våre kunnskaper og til billige priser og godt arbeid. Tro det den som vil.

OKTOBER:

Mørketid og mørkemener begynner å vise seg, men vi malere ser fremdeles lysere tider i møte, intet skremmer.

NOVEMBER:

Fag- og foredragskomitéene innkaller til møte. Håkon kåserer om «Luripus», hvor lur maler han har vært gjennom alle år, Henken kjører frem med «Malersentralen» og alle dens fordeler. Og banker inn i oss alle de goder vi går glipp av fordi vi ikke forstår oss på det han forteller.

DESEMBER:

Styret sammenkaller alle komitéer som ikke har utført noe, takker dem for at de ikke har heftet oss av med tull og tøys. — Generalforsamlingen planlegges, men det kan hende at det er unødvendig å holde møte, alle komitéer og styret beholder sine plasser, så slipper vi å møte frem, alt går så godt, for malerne klarer seg uten for- ening og styrer og barnestell.

Vel møtt i 1956.

N.

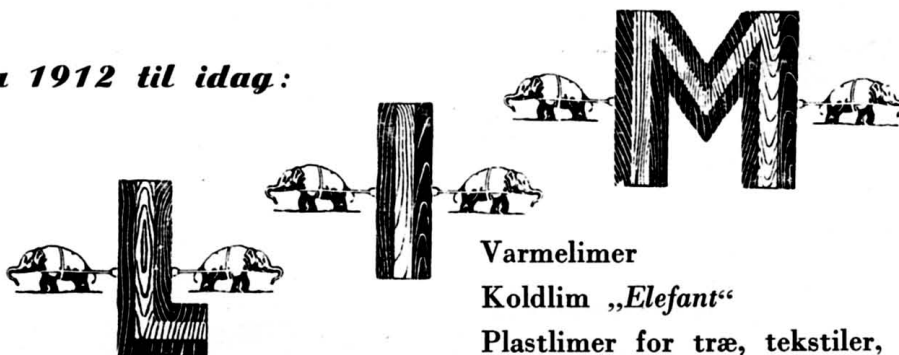

Spesialforretning i

LINOLEUM OG TAPETER

Fra 1912 til idag:

Varmelimer

Koldlim „Elefant“

Plastlimer for træ, tekstiler,
plastlaminatur, gummi

Telegr.adr. „Gelatin“

Kongshavn

Telefon 14195

LIM - & MINERALNÆRINGFABRIK S

VASKERELVEN 4

KRAGERØTAPETER — KRAGERØTAPETER — KRAGERØTAPETER

Ny billig populær serie smukke, maskintrykte

KRAGERØ-TAPETER

for de kresne

Priser fra kr. 4.14 pr. rull - inkl. skatt. 9.5 meter lange - 57 cm. brede - 120 gram papir.

Føres av tapetforhandlere

Kragerø

Den Norske Tapetfabrikk 1/3

Telefon 81204

KRAGERØTAPETER — KRAGERØTAPETER — KRAGERØTAPETER

Thorstrud

LYSHET
RENHET
KVALITET

VERA FABRIKKER A.S SANDEFJORD

VERA
Linolje

LYSHET RENHET KVALITET

FABRITIUS

Nå også i kanner

Vera kokt linolje fåes nå i følgende emballasje:

1/1 fat – 1/2 fat – og i spesialkanner: 25-, 10-, 5 og 1 liter.

VERA FABRIKKER A.S. SANDEFJORD

Her presenterer vi festkomiteen

som har fått det ærefulle verv å tilrettelegge festens gleder for oss og bære dens byrder.

Selvsagt har komiteen seg imellom valgt den aktive og vitaminfylte Finn som formann.

Finn W. Iversen

Egil Kinnelsen

Da Finns sprudlende temperament får sin fulleste utførelse under høy himmel og fri horisont, og vår fest foregår innen fire vegger, vil de tre andre komitémedlemmers vesentlige oppgave under festen være å sørge for at veggene holder. Før og etter har de nok å henge hendene i.

Arne

Ingolf Andersen

Samtlige er fullblods malere, som har suget faget inn med morsmelken, ti de er alle av annen generasjon i faget.

Vi ønsker festkomiteen god lykke til videre oppgaver.

«Sandpapir Nr. 1»

Utgitt av Festkomiteen i Bergens Malermesterlaug.

Redaktør: Halfdan Hansen, Olav Kyrresgt. 44. Telef. 12 779

Over til

Syntol

MALINGPASTA

SYNTETISK — HVIT

Kan brekkes med farger.

For mur, tre, bygningsplater maskinpapir,
tapet og metaller.

Alt i én boks for:

Grunning, dekkstrøk i matt, halvmatt,
silkeglans, emaljeglans.

Møtstår:

Damp, gass, alkalier og skrubbing med
sterke vaskemidler, samt høy temperatur.

Bemerk følgende uttalelser:

«Ad.: Syntolpasta.

«Jeg har nå brukt Syntol pasta som grunning og dekkstrøk ved forskjellige arbeider her i byen. — Syntol pasta er et meget godt produkt å arbeide med, lett å stryke og setter ikke skjolder i opptørken. Som grunning er den fabelaktig. Når jeg stryker andre malinger, linoljemalingen så vel som lakkmalinger opp på denne grunning, blir kosten usedvanlig lett. — Jeg vil nevne et tilfelle hvor jeg måtte ha et lokalt ferdigmalt med to strøk samme dag. Der brukte jeg Syntol grunning først og etter ca. 4 timer tok jeg så Syntol maling som annet strøk. Resultatet ble strålende. Jeg gjorde en god akkord, og kunden ble meget fornøyd for hurtig og pent utført arbeide. — Jeg vil som håndverker anbefale denne Syntol pasta på det aller beste. Og den bør ikke mangle i noe malerverksted. Det er ingen norsk pasta med så stor anvendelsesmulighet og av så høy kvalitet av de jeg til i dag har brukt.»

«Ad.: Syntolpasta.

«Jeg har i den senere tid brukt en god del Syntolpasta til forskjellige arbeider og holder den for å være den mest ideelle pasta vi har i dag, da den kan brukes fra bunnen av og til den ferdige matt-, blank- eller lakkmalings, etter som man tilsetter den terpentin, olje eller lakk — spesielt må jeg bemerke dens enestående evne til å bite seg fast i underlaget, og den er svært lett å arbeide videre på, da den tørre hurtig og blir hard.»

Følg bruksanvisningen på etiketten.

Brosjyre og ytterligere anbefalinger
på anmodning.

Inkl. bokser à 8 kg. kr. 3.80 pr. kg.
5 kg. kr. 4.— pr. kg. ekskl. omsetningsavgift.
Vanlige rabatter. — Minst 48 kg. fraktfritt.

SACO KEM. FABRIKK $\frac{1}{2}$
OSLO

Telef. 41 53 65 - 42 46 19. Telgr.adr.: «Saco»

Til våre damer.

Mel.: En dollarprinsesse.

Kvinnen vår hyllest fortjener.
Henne vi vier en sang.
Av skapningens tall fenomener
står hun jo høyest i rang.
Hun er vårt hjerte nærest,
hun er vår hedersgjest.
Alltid i tankene kjærest.
Hun setter «spiss» på vår fest.

Kvinnen i dag er den samme
mangfoldige skapning som før.
Hun aldri på Eva gjør skamme.
Det sier vi som en honnør.
Hun er like øm og yndig,
like så god og snill.
Hun er like øm og yndig,
like så god og snill.
Hun er like skjønn, like syndig.
Den dyreste skatt som er til.

Denne vår hyllest skal være
til kvinnene helt generelt,
men vi vil den adressere
til kvinnene her spesielt.
En hjertelig takk for strevet
skal våre damer ha.
Det Stigende Fond har de hevet.
For dem vil vi rope H U R R A !

Malermestre!

Vi anbefaler oss for leveranse av

Alt i Malerverer

$\frac{1}{2}$ **Vestlandske Fårvehandel**

Malerverer en gros